

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΑΘΗΝΑ
31 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1987

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟ

ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ
238

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

499. Δικίνηση και διαμονή στην Ελλάδα των εργαζομένων υπηκόων των Κρατών Μελών των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων και των οικογενειών τους, σε συμμόρφωση προς τις οδηγίες του Συμβουλίου Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων αριθ. 64/221/Ε.Ο.Κ. της 25.2.1964, 68/3306/Ε.Ο.Κ. της 15.10.1968 και 72/194/Ε.Ο.Κ. της 18.5.1972 και σε εκτέλεση των Κανονισμών (ΕΟΚ) αριθ. 1612/68 του Συμβουλίου, της 15.10.1968 και αριθ. 1251/70 της Επιτροπής, της 29.6.1970. ... 1

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΙΣ

Ανακοίνωση για τη θέση σε ισχύ της Ευρωπαϊκής Σύμβασης για τη μεταφορά παταδικών. Στρασβούργο, 21.3.1983. ... 2

Τροποποίηση της Π.Δ./ΤΕ 1039/29.6.87 που αφορά τα καθιερωμένα δεσμεύσεων των εμπορικών τραπεζών. ... 3

Έγκριση μεταφοράς της έδρας των υπό ίδρυση επιχειρηματικών θυρίδων Συναλλαγών της Αγροτικής Τράπεζας της Ελλάδος σε περιοχές διάφορες εκείνων που καθορίστηκαν με τις αρχικές εγκριτικές αποφάσεις. ... 4

Τροποποίηση της αποφ. ΕΝΠΘ 288/9/19.12.85 που αφορά την αναγγελία ακάλυπτων επιταγών. ... 5

Δανεισμός σε συνάλλαγμα ναυτιλιακών επιχειρήσεων για την κάλυψη μέρους του τιμήματος αγοράς από τα εξωτερικά Ε/Τ—Ο/Τ σκαφών για τη δραμοδότησή τους στην ελληνική ακτοπλοία. ... 6

Έγκριση ίδρυσης από την Ιονική και Δαϊκή Τράπεζα Ελλάδος Γραφείου Αντιπροσωπείας στο Λονδίνο. ... 7

ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

ΠΡΟΕΔΡΙΚΟ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 499

(1)

Δικίνηση και διαμονή στην Ελλάδα των εργαζομένων υπηκόων των Κρατών μελών των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων και των οικογενειών τους, σε συμμόρφωση προς τις οδηγίες του Συμβουλίου Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων αριθ. 64/221/Ε.Ο.Κ. της 25.2.1964, 68/360/Ε.Ο.Κ. της 15.10.1968 και 72/194/Ε.Ο.Κ. της 18.5.1972 και σε εκτέλεση των Κανονισμών (ΕΟΚ) αριθ. 1612/68 του Συμβουλίου, της 15.10.1968 και αριθ. 1251/70 της Επιτροπής, της 29.6.1970.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Έχοντας υπόψη :

- Τα άρθρα 4 και 5 του Ν. 1338/1983 «Εφαρμογή του κοινοτικού δικαίου» (Α' - 34/17.3.1983), όπως τροποποιήθηκε με το άρθρο 6 του Ν. 1440/1984 «Συμμετοχή της Ελλάδος στα κεφάλαια, στα αποθεματικά και στις προβλέψεις της Ευρωπαϊκής Τράπεζας Επενδύσεων, στο κεφάλαιο της Ευρωπαϊκής Κοινότητας Άνθρακος και Χάλυβος και του Οργανισμού Εφοδιασμού ΕΥΡΑΤΟΜ» (Α' - 70/21.5.1984).
- Τις διατάξεις του Π.Δ. 137/86 (Α' - 51) «Συγκρότηση της Γενικής Γραμματείας σε Υπουργείο Δημόσιας Τάξης».
- Την υπ' αριθ. Α 9211/Δ.Ι.Ο.Ν.Ο.Σ.Ε. 1737/3.12.87 κοινή απόφαση των Πρωθυπουργού και Υπουργού Εθνικής Οικονομίας «Ανάθεση αρμοδιοτήτων στους Υφυπουργούς Εθνικής Οικονομίας» (Β' 702/4.12.87).
- Την υπ' αριθ. 2389/13.2.1987 απόφαση του Πρωθυπουργού και Υπουργού Οικονομικών «Ανάθεση αρμοδιοτήτων στον Υφυπουργό Οικονομικών» (Β' - 81/13.2.1987).
- Την υπ' αριθ. 736/1987 γνωμοδότηση του Συμβουλίου της Επικρατείας, ύστερα από πρόταση των Υπουργών Προεδρίας της Κυβέρνησης, Εξωτερικών, Εθνικής Άμυνας, Εργασίας, Δικαιοσύνης, Δημόσιας Τάξης και των Υφυπουργών Εθνικής Οικονομίας και Οικονομικών, αποφασίζουμε:

Άρθρο 1.

Σκοπός.

- Το παρόν Προεδρικό Διάταγμα εκδίδεται με σκοπό την προσαρμογή της ισχύουσας Ελληνικής νομοθεσίας σχετικά

με τη διακίνηση και διαμονή των αλλοδαπών στην Ελλάδα προς τις διατάξεις των οδηγιών του Συμβουλίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων :

α) Την υπ' αριθ. 64/221/Ε.Ο.Κ. οδηγία του Συμβουλίου της 25.2.1964 «Περί του συντονισμού των ειδικών μέτρων για τη διακίνηση και τη διαμονή αλλοδαπών, τα οποία δικαιολογούνται από λόγους δημοσίας τάξεως, δημοσίας ασφάλειας ή δημοσίας υγείας» (Ειδική έκδοση στην Ελληνική : τεύχ. 05, τόμος 001, σελ. 16).

β) Την αριθ. 68/360/Ε.Ο.Κ. οδηγία του Συμβουλίου της 15.10.1968 «Περί καταργήσεως των περιορισμών στη διακίνηση και στη διαμονή των εργαζομένων των Κρατών μελών και των οικογενειών τους στο εσωτερικό της Κοινότητας» (Ειδική έκδοση στην Ελληνική : τεύχος 05, τόμος 001, σελ. 43).

γ) Την υπ' αριθ. 72/194/Ε.Ο.Κ. οδηγία του Συμβουλίου της 18.5.1972 «Περί επεκτάσεως στους εργαζομένους που ασκούν το δικαίωμα παραμονής στην επικράτεια Κράτους μέλους μετά την άσκηση σ' αυτό ορισμένης εργασίας, του πεδίου εφαρμογής της οδηγίας της 25.2.1964 περί του συντονισμού των ειδικών μέτρων για τη διακίνηση και διαμονή αλλοδαπών, τα οποία δικαιολογούνται από λόγους δημοσίας τάξεως, δημοσίας ασφαλείας και δημοσίας υγείας» (Ειδική έκδοση στην Ελληνική : τεύχος 05, τόμος 001, σελ. 218).

2. Καθώς και τη λήψη μέτρων για την εκτέλεση:

α) Του Κανονισμού (Ε.Ο.Κ.) αριθ. 1612/68 του Συμβουλίου της 15.10.1968 «Περί της ελεύθερης κυκλοφορίας των εργαζομένων στο εσωτερικό της Κοινότητας» (Ειδική έκδοση στην Ελληνική : τεύχος 05, τόμος 001, σελ. 33).

β) Του Κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1251/70 της Επιτροπής της 29.6.1970 «Περί του δικαιώματος των εργαζομένων να παραμένουν στην επικράτεια Κράτους μέλους μετά την άσκηση σ' αυτό ορισμένης εργασίας» (Ειδική έκδοση στην Ελληνική τεύχος 05, τόμος 001, σελ. 64).

Άρθρο 2.

Δικαίωμα ελεύθερης διακίνησης και διαμονής προς άσκηση έμμισης δραστηριότητας.

1. Οι διατάξεις του παρόντος διατάγματος εφαρμόζονται στους υπηκόους των Κρατών μελών των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, οι οποίοι έχουν το δικαίωμα ελεύθερης διακίνησης και διαμονής στην Ελλάδα με σκοπό την άσκηση έμμισης (εξαρτημένης) δραστηριότητας, κατ' εφαρμογή των διατάξεων :

α) Των άρθρων 48 - 51 της συνθήκης της 25.3.1957 «Περί ιδρύσεως της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας».

β) Των Κανονισμών (ΕΟΚ) αριθ. 1612/68 του Συμβουλίου, της 15.10.1968 και αριθ. 1251/70 της Επιτροπής, της 29.6.1970.

γ) Των άρθρων 44 - 47 της Πράξεως Προσχώρησης της Ελλάδος κυρωθείσης με το άρθρο 1 Ν. 945/1979 (Α' - 170/1979).

δ) Των άρθρων 55 - 58, 215 - 218 της Πράξεως Προσχώρησης της Ισπανίας και Πορτογαλίας κυρωθείσης με το άρθρο πρώτο του Ν. 1572/1985 (Α' - 193/1985).

2. Τα παραπάνω πρόσωπα έχουν δικαίωμα διαμονής στην Ελλάδα, εφόσον προσκομίζουν τα αναφερόμενα στο άρθρο 5 του παρόντος δικαιολογητικά.

3. Ανεξάρτητα από την ιθαγένεια, έχουν δικαίωμα εγκατάστασης στην Ελλάδα μαζί με τον εργαζόμενο υπήκοο Κράτους μέλους των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων τα μέλη της οικογένειάς του, όπως αυτά προβλέπονται στο άρθρο 10 παρ. 1 του Κανονισμού (ΕΟΚ) 1612/1968 του Συμβουλίου, της 15 Οκτωβρίου 1968.

Άρθρο 3.

Διατυπώσεις εισόδου - εξόδου.

1. Η είσοδος στην Ελλάδα των προσώπων που αναφέρονται στο προηγούμενο άρθρο επιτρέπεται με απλή επίδειξη διαβατηρίου που ισχύει ή εθνικού δελτίου ταυτότητας. Δεν επιβάλλεται θεώρηση ή άλλη ισοδύναμη υποχρέωση, εκτός αν

πρόκειται για τα μέλη της οικογένειας, τα οποία δεν έχουν την ιθαγένεια Κράτους μέλους των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων. Στα πρόσωπα αυτά παρέχεται κάθε διευκόλυνση για τη λήψη των αναγκαίων θεωρήσεων, που χορηγούνται ατελώς.

2. Διευκολύνεται η είσοδος στην Ελλάδα οποιουδήποτε μέλους της οικογένειας που δεν εμπίπτει στις διατάξεις της παραγράφου 3 του προηγούμενου άρθρου, εφόσον συντηρείται ή ζει στη χώρα προέλευσης υπό την αυτή στέγη με τον εργαζόμενο ή σύζυγό του.

(Άρθρο 10 παρ. 2 Κανονισμού (ΕΟΚ) 1612/68 του Συμβουλίου, της 15.10.1968).

3. Η έξοδος από την Ελλάδα των παραπάνω προσώπων επιτρέπεται με την απλή επίδειξη του εθνικού δελτίου ταυτότητας ή του διαβατηρίου έστω κι αν έχει λήξει η ισχύς του, χωρίς να επιβάλλεται θεώρηση εξόδου ή άλλη ισοδύναμη υποχρέωση.

Άρθρο 4.

Άδεια διαμονής.

1. Σε όσους δικαιούνται διαμονή χορηγείται έγγραφη άδεια διαμονής υπηκόου Κράτους μέλους των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, με την επιφύλαξη του άρθρου 6 παράγραφος 1 του παρόντος. Η άδεια διαμονής μνημονεύει υποχρεωτικώς στο κείμενό της τα εξής :

«Η παρούσα άδεια εκδίδεται κατ' εφαρμογή του Κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1612/1968 του Συμβουλίου, της 15.10.1968 και των διατάξεων που θεσπίστηκαν σε εκτέλεση της οδηγίας του Συμβουλίου της 15.10.1968.

Σύμφωνα με τις διατάξεις του προαναφερθέντος κανονισμού ο κάτοχος της παρούσας άδειας έχει το δικαίωμα να αναλαμβάνει και να ασκεί μισθωτές δραστηριότητες στην Ελληνική Επικράτεια με τις ίδιες προϋποθέσεις όπως και οι Έλληνες εργαζόμενοι».

2. Η άδεια, που χορηγείται, είναι πενταετούς τουλάχιστον διάρκειας από την ημερομηνία έκδοσής της, ισχύει για ολόκληρη τη χώρα και είναι, ύστερα από αίτηση του ενδιαφερομένου, αυτομάτως ανανεώσιμη. Διακοπές της διαμονής που δεν υπερβαίνουν τους έξι συνεχείς μήνες, καθώς και απουσίες για την εκπλήρωση των στρατιωτικών υποχρεώσεων, δεν επηρεάζουν την ισχύ της άδειας διαμονής.

3. Η ισχύουσα άδεια διαμονής δεν δύναται να αφαιρεθεί από τον εργαζόμενο από μόνο το γεγονός ότι δεν απασχολείται πλέον, είτε, διότι κατέστη προσωρινά ανίκανος προς εργασία, λόγω ασθένειας ή ατυχήματος, είτε, διότι είναι άνεργος χωρίς δική του υπαιτιότητα και έχει πιστοποιηθεί τούτο από το αρμόδιο γραφείο απασχόλησης εργατικού δυναμικού.

4. Κατά την πρώτη ανανέωση η διάρκεια ισχύος της άδειας διαμονής δύναται να περιορισθεί σε ένα χρόνο, αν ο κάτοχός της είναι χωρίς δική του υπαιτιότητα άνεργος στην Ελλάδα για δώδεκα και πλέον συνεχείς μήνες. Μετά την εκπνοή αυτού του χρόνου δεν ανανεώνεται η άδεια διαμονής, αν ο κάτοχος αυτής εξακολουθεί να παραμένει άνεργος.

5. Η απόφαση για τη χορήγηση ή την άρνηση χορήγησης της πρώτης άδειας διαμονής λαμβάνεται το ταχύτερο δυνατό, το αργότερο όμως μέσα σε έξι μήνες από την υποβολή της αίτησης. Στον ενδιαφερόμενο επιτρέπεται να παραμείνει προσωρινά στην Ελλάδα, μέχρι να αποφασισθεί η χορήγηση ή μη της άδειας διαμονής.

6. Σε μέλη οικογένειας που δεν έχουν ιθαγένεια Κράτους μέλους των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, χορηγείται έγγραφο διανομής, σύμφωνα με τις διατάξεις του Ν. 4310/1929, της ίδιας ισχύος με αυτό που χορηγείται στον υπήκοο από τον οποίο εξαρτώνται.

Άρθρο 5.

Διατυπώσεις χορήγησης άδειας διαμονής.

1. Η άδεια διαμονής χορηγείται μετά από αίτηση του ενδιαφερομένου, η οποία υποβάλλεται μέσα σε τρεις μήνες από την είσοδό του στην Ελλάδα.

2. Για την έκδοση της αρχικής άδειας διαμονής απαιτείται η προσκόμιση μόνο των εγγράφων που αριθμούνται κατωτέρω.

α) Για τον εργαζόμενο :

(1) Το έγγραφο με βάση το οποίο ο αιτών εισήλθε στην Ελλάδα.

(2) Δήλωση πρόσληψης του εργοδότη θεωρημένη από την αρμόδια Επιθεώρηση Εργασίας. Στη δήλωση αναγράφεται η διάρκεια και το είδος της απασχόλησης που θα προσφέρει ο εργαζόμενος.

(3) Ιατρικό πιστοποιητικό ότι ο αιτών δεν πάσχει από νόσο ή αναπηρία από αυτές που αναφέρονται στο άρθρο 12 παρ. 1 του παρόντος διατάγματος και το οποίο εκδίδεται από την αρμόδια Υγειονομική Υπηρεσία.

β) Για τα μέλη της οικογένειας.

(1) Τα υπό στοιχεία (1) και (3) της περίπτωσης α της παρούσας παραγράφου δικαιολογητικά.

(2) Έγγραφο το οποίο εκδίδεται από την αρμόδια αρχή του κράτους καταγωγής ή προέλευσης που να αποδεικνύει το συγγενικό τους δεσμό.

(3) Στις περιπτώσεις των άρθρων 2 παρ. 3 και 3 παρ. 2 του παρόντος διατάγματος, έγγραφο το οποίο εκδίδεται από την αρμόδια αρχή του Κράτους καταγωγής ή προέλευσης που να πιστοποιεί ότι τα εν λόγω πρόσωπα συντηρούνται από τον εργαζόμενο ή ζουν μαζί του υπό την αυτή στέγη στο κράτος αυτό.

(4) Ο εργαζόμενος πρέπει να διαθέτει για την οικογένειά του κατοικία, κατά την έννοια του άρθρου 10 παρ. 3 του Κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1612/1968 του Συμβουλίου, της 15.10.68.

3. Η ολοκλήρωση των διατυπώσεων για την απόκτηση της άδειας διαμονής δεν δύναται να αποτελέσει εμπόδιο στην εκτέλεση των συμβάσεων εργασίας που έχουν συνάψει οι αιτούντες.

Άρθρο 6.

Προσωρινή άδεια διαμονής.

1. Όταν ο εργαζόμενος απασχολείται στην Ελλάδα για περίοδο μεγαλύτερη των τριών μηνών και μικρότερη του έτους ή εργάζεται για λογαριασμό προσώπου που παρέχει υπηρεσίες στην Ελλάδα, χορηγείται σ' αυτόν προσωρινή άδεια διαμονής, της οποίας η ισχύς δύναται να περιορίζεται στην προβλεπόμενη διάρκεια απασχόλησης. Η διάρκεια της απασχόλησης αναγράφεται στη δήλωση που προβλέπεται από το άρθρο 5 παρ. 2, περ. α στοιχ. (2) του παρόντος διατάγματος.

2. Με την επιφύλαξη των διατάξεων του άρθρου 7 παρ. 1 περ. γ, προσωρινή άδεια διαμονής χορηγείται και στον εποχιακά εργαζόμενο ο οποίος απασχολείται για περίοδο μεγαλύτερη των τριών μηνών.

Άρθρο 7.

Δικαίωμα διαμονής χωρίς άδεια.

1. Δικαίωμα διαμονής στην Ελλάδα χωρίς άδεια αναγνωρίζεται :

α) Στον εργαζόμενο ο οποίος ασκεί μισθωτή δραστηριότητα, όταν η διάρκειά της δεν προβλέπεται να είναι μεγαλύτερη των τριών μηνών. Στην περίπτωση αυτή απαιτούνται μόνο τα δικαιολογητικά του άρθρου 5 παρ. 2 περίπτωση α' στοιχεία (1) και (2) του παρόντος διατάγματος. Κατ' εξαίρεση η δήλωση του εργοδότη δεν απαιτείται για τους εργαζόμενους που εμπίπτουν στις διατάξεις της οδηγίας του Συμβουλίου της 25.2.64 (64/224/ΕΟΚ) «Περί της πραγματοποίησης του δικαιώματος εγκαταστάσεως και της ελεύθερης παροχής υπηρεσιών για τις διαμεσολαβητικές δραστηριότητες στο εμπόριο, τη βιομηχανία και τη βιοτεχνία» (Ε.Ε. ειδ. έκδοση στην Ελληνική, τεύχος 06, τόμος 001 σελ. 31).

β) Στον εργαζόμενο, ο οποίος, αν και έχει την κατοικία του στην επικράτεια Κράτους μέλους, όπου επιστρέφει, κατ' αρχήν καθημερινά ή τουλάχιστον μία φορά την εβδομάδα, ασκεί μισθωτή δραστηριότητα στην Ελλάδα, κατέχοντας τη δήλωση

πρόσληψης του εργοδότη θεωρημένη από την αρμόδια Επιθεώρηση Εργασίας. Στον εργαζόμενο αυτόν δύναται να χορηγείται ειδική άδεια, που να ισχύει για πέντε χρόνια και να είναι αυτομάτως ανανεώσιμη.

γ) Στον εποχιακά εργαζόμενο, ο οποίος έρχεται για να ασκήσει τη δραστηριότητά του στην Ελλάδα και κατέχει από την αρμόδια Επιθεώρηση Εργασίας θεωρημένη δήλωση πρόσληψης του εργοδότη, για την προβλεπόμενη διάρκεια και το είδος απασχόλησης που θα προσφέρει. Η σχετική θεωρήση γίνεται ατελώς.

2. Σε όλες τις παραπάνω περιπτώσεις ο εργαζόμενος οφείλει, μέσα σε οκτώ ημέρες από την άφιξή του, να δηλώσει την παρουσία του στην αρμόδια Υπηρεσία Αλλοδαπών ή αν δεν υπάρχει στην οικεία αστυνομική αρχή του τόπου διαμονής του.

Άρθρο 8.

Δικαίωμα διαμονής από άλλους λόγους.

Χορηγείται άδεια διαμονής στους δικαιούχους παραμονής μετά την παύση της απασχόλησής, κατά τα οριζόμενα στις διατάξεις του Κανονισμού (ΕΟΚ) αριθμ. 1251/1970 της Επιτροπής, της 29 Ιουνίου 1970. Στην άδεια γίνεται μνεία ότι εκδίδεται κατ' εφαρμογή του Κανονισμού αυτού.

Άρθρο 9.

Τέλη εγγράφων διαμονής.

Τα έγγραφα διαμονής που χορηγούνται στους υπηκόους Κρατών - μελών των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, σύμφωνα με τις προηγούμενες διατάξεις, εκδίδονται με την καταβολή ποσού ίσου με τα τέλη της έκδοσης ταυτότητας ημεδαπού.

Άρθρο 10.

Περιορισμοί.

1. Για τα πρόσωπα που αναφέρονται στα άρθρα 2 παρ. 1 και 3 και 8 του παρόντος διατάγματος δεν εμποδίζεται η δυνατότητα εφαρμογής διατάξεων που προβλέπουν ειδικό καθεστώς για τους αλλοδαπούς, εφόσον δικαιολογούνται από λόγους δημόσιας τάξης, δημόσιας ασφάλειας και δημόσιας υγείας, σύμφωνα και με όσα ορίζονται στα αμέσως επόμενα άρθρα 11, 12, 13 του παρόντος.

2. Για εξυπηρέτηση οικονομικών σκοπών δεν μπορεί να γίνει επίκληση του λόγου της προηγούμενης παραγράφου.

Άρθρο 11.

Προϋποθέσεις εφαρμογής περιορισμών για λόγους δημόσιας τάξης και ασφάλειας.

1. Τα μέτρα που λαμβάνονται για λόγους δημόσιας τάξης ή δημόσιας ασφάλειας, πρέπει να βασίζονται αποκλειστικά στην προσωπική συμπεριφορά του ατόμου στο οποίο αναφέρονται.

2. Προηγούμενη ποινική καταδίκη δεν συνιστά από μόνη της λόγο λήψης τέτοιων μέτρων.

3. Η λήξη ισχύος της ταυτότητας ή του διαβατηρίου που χρησιμοποίησε ο ενδιαφερόμενος για να εισέλθει στην Ελλάδα και να λάβει άδεια διαμονής, δεν μπορεί να αποτελέσει λόγο απομάκρυνσής του από τη χώρα.

4. Οι αρμόδιες Ελληνικές Αρχές, μπορούν, εφόσον θεωρηθεί απαραίτητο, να ζητήσουν από το κράτος καταγωγής του αιτούντος την άδεια διαμονής, καθώς και από τα άλλα Κράτη—μέλη πληροφορίες για το ποινικό του μητρώο. Πάντως, η ενημέρωση αυτή δεν μπορεί να λάβει συστηματικό χαρακτήρα. Όταν γίνονται παρόμοιες αιτήσεις από άλλα Κράτη—μέλη, η απάντηση των Ελληνικών Αρχών πρέπει να δίδεται μέσα σε δύο μήνες.

5. Η απόφαση για μη χορήγηση ή ανανέωση της άδειας διαμονής, καθώς και η απόφαση για την απομάκρυνση από τη χώρα, κοινοποιείται στον ενδιαφερόμενο. Η κοινοποίηση περιέχει μνεία της προθεσμίας που τάσσεται για την εγκατάλειψη της χώρας. Η προθεσμία αυτή, εκτός από περιπτώσεις

επείγουσας ανάγκης, δεν μπορεί να είναι μικρότερη των δεκαπέντε ημερών στην περίπτωση που δεν έχει χορηγηθεί ακόμη άδεια διαμονής και ενός μήνα σε κάθε άλλη περίπτωση.

6. Η απόφαση που απαγορεύει την είσοδο ή αρνείται τη χορήγηση ή ανανέωση της άδειας διαμονής ή διατάσσει την απομάκρυνση του αλλοδαπού από την Ελλάδα υπόκειται σε αίτηση κυρώσεως ενώπιον του Συμβουλίου της Επικρατείας.

7. Η απόφαση για τη μη ανανέωση της άδειας διαμονής ή για την απομάκρυνση από τη χώρα του κατόχου άδειας διαμονής εκδίδεται κατά περίπτωση, εκτός επείγουσών περιπτώσεων, μετά από γνώμη της Επιτροπής του άρθρου 11 παρ. 7 του Π.Δ. 525/83 (Α' 203/31.12.83). Ο ενδιαφερόμενος μπορεί να εμφανισθεί ή να αντιπροσωπευθεί ενώπιον της Επιτροπής και να αναπτύξει τους λόγους που συνηγορούν υπέρ της ανανέωσης της άδειας διαμονής ή της μη απομάκρυνσής του από τη χώρα. Το πρακτικό της συνεδρίασης που περιέχει και τις απόψεις του ενδιαφερομένου διαβιβάζεται μαζί με τη γνώμη της Επιτροπής στον Υπουργό Δημόσιας Τάξης, ο οποίος αποφασίζει.

8. Η απόφαση για τη μη χορήγηση της πρώτης άδειας διαμονής ή για την απομάκρυνση από την Ελλάδα πριν από την έκδοση της άδειας, διαβιβάζεται στην Επιτροπή της προηγούμενης παραγράφου, ύστερα από αίτηση του ενδιαφερομένου που υποβάλλεται μέσα σε οκτώ ημέρες από την κοινοποίηση σ' αυτόν της απόφασης. Ο ενδιαφερόμενος μπορεί να παραστεί αυτοπροσώπως ενώπιον της Επιτροπής και να υπερασπίσει τον εαυτόν του, εκτός αν λόγοι Εθνικής Ασφάλειας δεν το επιτρέπουν.

Η Επιτροπή συνεδριάζει και διαβιβάζει το σχετικό πρακτικό μαζί με τη γνώμη της στον Υπουργό Δημόσιας Τάξης για επανεξέταση.

Άρθρο 12.

Προϋποθέσεις εφαρμογής περιορισμών για λόγους δημόσιας υγείας.

1. Οι μόνες ασθένειες ή αναπηρίες που μπορούν να δικαιολογήσουν άρνηση εισόδου στη χώρα ή άρνηση έκδοσης της πρώτης άδειας διαμονής είναι οι εξής :

α) Ασθένειες που μπορούν να θέσουν σε κίνδυνο τη δημόσια υγεία :

(1) Ασθένειες που υπόκεινται σε καραντίνα και αναφέρεται στο Διεθνή Υγειονομικό Κανονισμό, αριθ. 2 της 25.5.51 της Παγκόσμιας Οργάνωσης Υγείας.

(2) Φυματίωση του αναπνευστικού συστήματος, ενεργή ή με εξελικτική τάση.

(3) Σύφιλη.

(4) Άλλες μεταδοτικές λοιμώξεις ή παρασιτικές ασθένειες, εφόσον αποτελούν στην Ελλάδα αντικείμενο προστατευτικών διατάξεων έναντι των ημεδαπών.

β) Ασθένειες και αναπηρίες που μπορούν να θέσουν σε κίνδυνο τη δημόσια τάξη ή τη δημόσια ασφάλεια :

(1) Τοξικομανία.

(2) Βαρίες ψυχοπνευματικές διαταραχές, έκδηλες καταστάσεις φύγωσης με υπερκινητικότητα, παραλήρημα, παραισθήσεις ή σύγχυση.

2. Ασθένειες ή αναπηρίες που παρουσιάστηκαν μετά την έκδοση της πρώτης άδειας διαμονής, δεν δικαιολογούν άρνηση ανανέωσης της άδειας ή απομάκρυνση από τη χώρα.

3. Οι διατάξεις των παρ. 5, 6 και 8 του προηγούμενου άρθρου εφαρμόζονται στην προκειμένη περίπτωση ανάλογα.

Άρθρο 13.

Γνωστοποίηση λόγων δυσμενούς απόφασης.

Ο ενδιαφερόμενος πρέπει να λαμβάνει γνώση των λόγων δημόσιας τάξης, δημόσιας ασφάλειας και δημόσιας υγείας στους οποίους στηρίζεται η εκδοθείσα και' αυτού απόφαση,

εκτός αν λόγοι εθνικής ασφάλειας του κράτους δεν το επιτρέπουν.

Άρθρο 14.

Τροποποίηση - Κατάργηση διατάξεων.

1. Τα εδάφια β και γ της παρ. 7 του άρθρου 11 του Π.Δ. 525/83 αντικαθίστανται ως εξής :

«β) Ένα μέλος του επιστημονικού προσωπικού της Ειδικής Νομικής Υπηρεσίας Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (ΕΝΥΕΚ) του Υπουργείου Εξωτερικών με βαθμό τουλάχιστον ειδικού νομικού συμβούλου.

«γ) Έναν Εισαγγελικό λειτουργό με βαθμό Εισαγγελέα Πλημμελειοδικών και άνω, όταν πρόκειται για θέματα δημόσιας τάξης και Ασφάλειας, ή έναν υγειονομικό αξιωματικό του Στρατού Ήφρας με βαθμό τουλάχιστον αρχιάτρου όταν πρόκειται για θέματα δημόσιας υγείας.

2. Οι διατάξεις των άρθρων 3, 4, 6, 7, 13, 14 και 17 του Ν. 4310/1929 καθώς και κάθε άλλη διάταξη στο μέτρο που περιλαμβάνουν ρυθμίσεις αντίθετες του παρόντος διατάγματος δεν ισχύουν για τα πρόσωπα που αναφέρονται στα άρθρα 2 και 8 του παρόντος διατάγματος.

Άρθρο 15.

Ποινικές κυρώσεις.

Ο εργοδότης, ο οποίος απασχολεί υπήκοο Κράτους μέλους των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στον οποίο δεν έχει χορηγηθεί ή προβλεπόμενη από τις διατάξεις του παρόντος διατάγματος άδεια διαμονής, τιμωρείται με την ποινή του άρθρου 26 παρ. 2 του Ν. 1346/83 (Α' 46/1983).

Ο κοινοτικός υπήκοος που ασκεί έμμεσθη δραστηριότητα στην Ελλάδα, χωρίς να κατέχει άδεια διαμονής ή τη δήλωση πρόσληψης του εργοδότη του θεωρημένη από την αρμόδια Επιθεώρηση Εργασίας, τιμωρείται σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 458 του Ποινικού Κώδικα.

Άρθρο 16.

Έναρξη ισχύος.

Η ισχύς του παρόντος προεδρικού διατάγματος αρχίζει, για τους υπηκόους όλων των κρατών μελών των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, την 1η Ιανουαρίου 1988. Εξαιρούνται οι υπήκοοι του Βασιλείου της Ισπανίας και της Πορτογαλικής Δημοκρατίας για τους οποίους η ισχύς θα αρχίσει την 1η Ιανουαρίου 1993.

Στον Υπουργό Δημόσιας Τάξης αναθέτουμε τη δημοσίευση και εκτέλεση αυτού του διατάγματος.

Αθήνα, 31 Δεκεμβρίου 1987

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ
ΧΡΗΣΤΟΣ ΑΝΤ. ΣΑΡΤΖΕΤΑΚΗΣ

Ο ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗΣ
ΚΑΙ ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΑΜΥΝΑΣ
ΓΙΑΝΝΗΣ ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΠΟΥΛΟΣ

Ο ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗΣ
ΚΑΙ ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ
ΑΓΑΠΕΜΝΩΝ ΚΟΥΤΣΟΓΙΩΡΓΑΣ

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΠΡΟΕΔΡΙΑΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗΣ

ΑΠ. ΚΑΚΑΛΑΜΑΝΗΣ

ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΕΘΝ. ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ

ΓΙΑΝΝΟΣ ΠΑΠΑΝΤΩΝΙΟΥ

ΕΡΓΑΣΙΑΣ

ΓΙΩΡΓΟΣ ΓΕΝΝΗΜΑΤΑΣ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ

ΚΑΡΟΛΟΣ ΠΑΠΟΥΛΙΑΣ

ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

ΣΠΥΡΟΣ ΚΑΛΟΥΔΗΣ

ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΤΑΞΗΣ

ΑΝΤΩΝ. ΔΡΟΚΟΓΙΑΝΝΗΣ